

Modlitebně postní únor 2024

Od určité doby je naší dobrou tradicí oddělit si měsíc únor k půstu a modlitbám. Má to být náš osobní oddělený čas, během něhož si většinou odříkáme jídlo (případně i další záležitosti jako internet, sociální sítě, počítačové hry, mobil apod.), abychom tyto ušetřené chvíle investovali do našeho duchovního života.

Vím, že tato postní doba vznikla v souvislosti s uvězněním Petra Jaška v Súdánu, a proto je naprosto v pořádku vnímat půst jako nástroj našeho zápasu za něco důležitého, jako určitou bojovou taktiku. A je tedy jen správné, že od středy 24.1. společně zápasíme skrze společný půst a modlitby za uzdravení malého Ondry Straňáka.

U křesťanů také někdy převládá přesvědčení, že půstem dodáváme naší modlitbě před Bohem na důležitosti a vážnosti ve stylu – „Bože, opravdu, opravdu mě vyslyš v této konkrétní věci.“ Možná to má něco do sebe, ale já bych si přál nás všechny nasměrovat k základnímu účelu půstu, a to je naše osobní budování.

V lednu jsme hovořili o těžišti našeho modlitebního života provozovaného v soukromí. Ať jen Bůh vidí, co se děje ve skrytu. Stejně slovní spojení Ježíš používá i v souvislosti s půstem. **Půst je stejně jako modlitba osobní záležitostí mezi mnou a Bohem.** Mezi posty zaznamenané v Bibli nalezneme takzvané bojovné a zápasící o něco konkrétního, ale kromě toho se zde objevuje i řada postních příležitostí, které se vážou na osobní život dotyčného člověka a na jeho touhu být Bohu blíž.

Půstem totiž popíráme své tělesné žádosti (proto má stále smysl postit se od jídla coby základní tělesné potřeby), aby náš duchovní život vstoupil do popředí. Jakmile vyřadíme jídlo, naše duchovní antény jsou citlivější a učíme své tělo, že nejenom chlebem je člověk živ. Jelikož naše tělo potřebuje trochu vyhladovět, má někdy smysl se postit i více než jeden den. Určitě tuto výzvu zkuste.

Během půstu se učíme orientovat svou mysl mnohem více na duchovní záležitosti. **Půst je nástroj našeho vlastního oddělení se** – „Bože, místo jídla si odděluji extra čas na náš vztah a chvíli s tebou.“ Je to disciplína, která je důležitá pro naše osobní duchovní budování. A u našeho osobního růstu velkou měrou asistuje Duch svatý, na kterého bychom chtěli letošní modlitebně postní ročník více zaměřit. Je to téma, o které jste si sami řekli v anketě z loňského roku. Zaměříme se proto na osobu Ducha svatého nejen v našem postním období, ale i na našich únorových bohoslužbách a přidáme k tomu ještě celý víkend 16.-18. února, během něhož nám budou sloužit bratři Slavoj Raszka a Marek Prosner, kteří nás mohou svými zkušenostmi a osobním poznáním povzbudit ke vztahu s Duchem svatým (podrobný program a další informace dostanete v samostatném emailu).

Rád bych vám do našeho postního období předal tři myšlenky, které propojují půst a osobu Ducha svatého:

- **PRIORITA** – Půstem dáváme Bohu najevo, že jídlo a tělesné potřeby pro nás nejsou v životě tím nejdůležitějším. Ukazujeme tím, že naše priorita leží jinde. Vyjadřujeme tím, že duchovní hodnoty jsou pro nás důležitější než ty tělesné.

Co v tom dělá Duch svatý? To On nám ukazuje na Ježíše a připomíná nám všechno, co dělal a říkal. **Je to Duch svatý, který nás obrací zpět k naší prioritě – K JEŽÍŠI KRISTU.** Duch svatý to dělá neustále.

Jan 14:26 Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.

- **SEBEKÁZEŇ** – Půst je projevem naší disciplíny. Skutečnost, že si odepřeme jídlo a další záležitosti, ukazuje na jistou míru vnitřního sebeovládání, jelikož svému tělu odmítáme vyhovět ve všem a nehodláme dělat v našem životě rozhodnutí postavená pouze na našich pocitech a prožívání, případně na základě naší tělesné touhy. Půst je namířen proti našemu tělu a proti našim přirozeným žádostem. Proto **půst posiluje naši sebekázeň**. I Ježíš na jednom místě říká „ZAPŘI SÁM SEBE“. To znamená potlačit do pozadí své ego i své přirozené chtění, své potřeby i žádosti. O tom je půst. Zapíráme své tělo a odmítáme mu vyhovět.

A jak s tím souvisí Duch svatý? Právě On je nositelem posledního kusu ovoce, které máme v listu Galatským vyjmenované. To ovoce se jmenuje SEBEOVLÁDÁNÍ.

Galatským 5:22-23 Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.

On chce v našem životě takový druh ovoce pěstovat a podporovat. Proto nás Duch svatý vede do půstu a odříkání si jako osvědčený nástroj sebekázně v našem životě. On totiž ví, jak moc ve svém duchovním životě disciplínu potřebujeme. Je nutná pro čtení Božího slova, k modlitbám i do vzájemných vztahů. Nejednáme jen na základě svých emocí a momentálního stavu mysli. Ježíš měl toto ovoce ve svém životě také vybudované.

- **PŘEKONÁVÁNÍ** – Půst nám na naší osobní rovině pomáhá překonávat pokušení. Potkal jsem křesťany, kteří po několika neúspěšných pokusech s posty úplně přestali s vysvětlením, že půst v nich vyvolává podráždění, nervozitu, zvýšenou tendenci k hněvu a nespokojenosti. Ano, skutečně se to může dít, ale je to v pořádku – to se jenom naše tělo projevuje a vyjadřuje svůj hlasitý nesouhlas, protože má hlad. Právě v takových chvílích si uvědomujeme, kde nás tlačí bota, na co potřebujeme zaměřit svoji pozornost a naučit se překonávat pokušení, bojovat s tělesností i s naší hříšnou tendencí. Takže to je naprosto v pořádku, k tomu půst slouží. Dobrým příkladem je nám Ježíš. Postil se 40 dní ... a jaký byl výsledek? Dolehla na něj ta největší pokušení a hned všechna najednou. Půst je nástroj, který zjevuje a pomáhá identifikovat různé oblasti pokušení i tělesností a současně nám poskytuje více času s Bohem různé oblasti našeho života řešit a modlit se za sílu k odolávání různých pokušení. **Půst je nástrojem boje proti naší vlastní tělesnosti, která se během půstu více projevuje.**

A Duch svatý? Byl to právě On, kdo Ježíše vedl na poušť, aby se tam postil.

Marek 1:12 A hned ho Duch vyvedl na poušť.

Duch svatý vedl Ježíše na poušť i k půstu, aby dokázal odolat pokušením, která měla na něj přijít. Byla to od začátku až do konce práce Božího Ducha. Duch svatý i na nás pracuje, abychom byli co nejvíce podobní našemu Pánu Ježíši Kristu. A půst jako nástroj pro boj proti pokušení skutečně funguje.

Mám za to, že kontinuita v půstu je důležitá právě ve chvíli boje, tak jak to nyní vnímáme při společném zápasu za uzdravení Ondry Straňáka. Prosím, zapojme se a nevynechejme ani jediný den (zapisujeme se na <https://modlitby.cbkladno.cz/pust/>).

Co se týče našeho osobního půstu spojeného s poznáváním Duch svatého, nejde tolik o propojení mezi námi. Je tedy na vás, zda se zapíšete anebo označíte sebe za anonym. Podstatné je, aby každý sám za sebe chtěl dát Bohu i sobě tento výjimečný čas půstu a oddělení se.

Ať z Boží milosti prožijeme požehnané a plodné chvíle s Bohem. Rád bych k půstu pozval i ty, kteří to ještě nikdy nezkusili, a povzbuzuji k němu i starší děti z dorostu a mládeže. Nikdy není pozdě s tím začít.

Přeji všem požehnaný čas s naším drahým Pánem a obecenství s jeho Svatým Duchem.

František Flek, správce sboru